

Svmma Juris Canonici

Comprehensa Tribus Partibus In Qva Distincte Et Svccincte Explicantur,
quæ ad personas, negotia, & iudicia Ecclesiastica ex Canonum præscripto,
pertinent

Sive Antinomia Ivris Pontificii Et Cæsarei - per CCL. Differentias plurium
Doctorum auctoritate probatas, singulari studio in certas classes reducta,
discussa, & explicata

Strein, Johann

Coloniæ Agrippinæ, 1658

CCVI. Differentia 4. Iure Canonico raptor dicitur cum non desponsata, non
autem cum desponsata,

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61864)

simil. l. Cum as pignori, l. Si is, qui rem, ff. eod. Quoad Deum committitur in re propria, quando putatur esse aliena: & non committitur in re aliena, quando creditur esse propria. Tertio, mobilis & corporalis. Quia in immobilibus, puta agro, fundo, & in corporalibus, cujusmodi sunt actiones & servitutes, non committitur furtum, l. Verum, ff. eod. neque enim contrahantur possunt. Quarto, fraudulosa. Qui enim rem suam esse existimat, aut in ea jus habere, non committit furtum, licet aliunde teneatur, perdatque jus, quod habebat: & si non habebat ad restitutionem, vel estimationem illius, quia voluit sibi ipsi jus dicere, §. Quia tamen, Inst. Vi bonorum raptorum, quod tamen Angelus dicit verum esse in foro poli tantum. Quinto, invito Domino. Nam credens dominum

permissurum ex justa causa credendi culpa vacat: secus, si causa justa desit, l. Si is, qui rem, ff. eod. Dicitur autem invitus dominus, quamvis videat auferri rem suam, & taceat, ex timore, scilicet aut verecundia, l. penult. ff. eod. alias non contradicendo, quando potest, consentire ceterum, Argum. c. Error, dist. 83. Sexto, lucri causa. Nam qui alterius servam solius libidinis causa rapit, non dicitur furtum committere, l. Verum, ff. eod. Denique dicitur ipse rei, vel usus ipsius, vel possessionis. Fur namque est, non ille tantum, qui rei dominium appetit, sed etiam, qui in ea lucrari vult usum, aut possessionem, l. Qui furum, ff. eod. & tenetur ad estimationem ipsius, Silv. v. Furtum. Solo l. 5. q. 3. Fillius. Tr. 31. c. 10.

CCVI.

DIFFERENTIA 4.

Iure Canonico raptor dicitur cum non desponsata, non autem cum desponsata, c. Cum causa, de rapt. c. Statutum 27. q. 2. sed iure civili raptus etiam cum desponsata committitur: l. i. C. de raptis Virg. Bart. 126. Ioann. Bapt. à S. Blasio 142.

L Vcii III. resolutio est in c. Cum causa, de raptorib. Cum raptus dicitur committi, ubi nihil ante de nuptiis agitur, ipse raptor dici non debet, cum habuerit mulieris assensum, & prius eam desponsaverit, licet parentes reclamarent, ex quibus sequitur Iulii Clari descriptionem minus perfectam esse, Raptum committit, qui mulie-

rem libidinis causa ad alium locum conducit. Dicendum erat, qui mulierem non desponsatam vi abducit. Quod posterius de vi etiam Scholiastes ipse annotavit, eodem vitio laborat illa Gotsfredi relata à Silvestro in v. Raptus: Raptus est violenta receptio mulierum, nisi velis dicere,

Ff. 2

dicere, accommodatam non Canonibus, sed legibus esse.

II. Raptus igitur juxta prædictum Canonem est, quando puella invita, vel renitentibus parentibus, vel illis, qui parentum loco sunt, per vim abducitur, ad libidinem complendam, vel matrimonium contrahendum. Unde sequitur, blanditiis abductam in seculis parentibus non propriè raptam censerì, respectu pœnarum, quæ raptoribus constitutæ sunt.

III. In hoc igitur Jus civile dissentit ab ecclesiastico, quòd perinde habet ad incurrendam pœnam mortis, sive

desponsatam quis, sive non desponsatam vi abduxerit. Raptores, ait Iustinianus l. 1. de raptu Virg. honestarum virginum, vel ingenuarum, sive jam desponsatæ fuerint, sive non, vel quarumlibet viduarum, licet libertinæ, & servæ aliorum sint, capitis supplicio plectendos decernimus. De quo plura apud In-Clarum §. Raptus. Decian. l. 8. c. 7. & c. 12. Bellarm. de Matrim. c. 23. Layman l. 5. Tract. 13. part. 4. c. 23. Connec. de impedim. Matrim. disp. 31. dub. 4. Henric. l. 12. c. 13. n. 3. Tolet. l. 7. c. 11. Sanchez de Matr. l. 7. disp. 12. Ignat. Lopez in pract. crim. c. 82.

CCVII.

DIFFERENTIA §.

Iure civili stuprum committitur in virgine, vidua, puero, & muliere soluta.
l. Stuprum n. ff. de adult. l. 3. ff. de concubinis. *Iure Canonico autem stuprum propriè est Virginis defloratio, c. Lex 36. q. 1. licet quandoque etiam ponatur pro adulterio, c. Nemò 32. q. 4. c. Idololat. a 18. q. 2. Bartol. 90.*

I. Stuprum Legistis generaliter est coitus lege prohibitus, isque duplex. Unus cum nupta, qui dicitur adulterium: vel cum cognatis, aut sacris virginibus: alter cum qualibet persona, cui vis infertur, etiamsi ancilla sit. Inter stuprum verò, & adulterium hoc interesse quidam putant, quod adulterium in nupta, stuprum in vidua committitur. Sed *Lex Julia de adult.* hoc verbo indifferenter utitur; Denique stuprum cum omni muliere libera committitur, quæ neque uxoris, neque concubinae loco sit. *Wesembec. l. 48 ff. tit. 5. Az. in summ. l. 9. § 2. Stuprum, inquit, est lo-*

cietas turpis, consortium turpe, & committitur in virginem, vel viduam, nisi meretrix sit, vel licita concubina. Item committitur in puerum, l. Inter, §. 1. l. Stuprum 34. ff. de adult. & potest accusatio de stupro institui intra quinquennium. Nota obiter, §. 1. l. Inter, stuprum & adulterium promiscuè & abusive sumi, quia propriè adulterium in nuptam committitur.

II. Multò aliter Theologi, & Canonistæ, quibus stuprum luxuriæ quædam species est, & non nisi cum virgine sub parentum cura vivente committitur. *S. Th. 2. 2. q. 154. art. 6. Vbi ita ratiocinatur:*